

det, inden det næste Budget forelægges, skal tilvejebringe en privat Entrepeneur, som vil gaae ind paa de Bilkaar, under hvilke Theatret vel at mærke kan overdrages, naar Staten ikke øieblikkelig skal have en endnu større Udgift derved; thi man maa huske paa, at der er en stor Mængde Byrder, som nu engang hvile paa Theatret, og som Staten ikke kan frigjøre sig for ved i dette Øieblik at lade det gaae over til en privat Entreprise. Jeg troer, at Sagen vil være Rigsdagen saa indlysende, at jeg ikke videre skal forfølge denne Gjenstand for dette enkelte Forslags Skyld, men gaae over til de Enkeltheder, som ere under Forhandling og tilsidst komme tilbage til den almindelige Betragtning, som af den ærede Ordfører blev anstillet om Muligheden af at forøge Theatrets Indtægter, og derved stille Sagen gunstigere for Staten. Der er da først foreslaaet en Reduction i de Huusleiegodtgjørelser, der vare bragte i Forslag for 3 Embedsmand ved Theatret, der hidtil have havt fri Bolig. Med Hensyn til de to af disse, Deconomi-Inspecteuren og Garderobeforvareressen anseer jeg de i Forslag bragte Godtgjørelser for ikke at være mere end et billigt Vederlag for den Huusleie-Godtgjørelse, de hidtil have havt. Men jeg indrømmer, at den Form, hvorunder, og den Berettigelse, hvormed de Vedkommende have havt disse betydelige Leiligheder, er af en saadan Art, at, naar man vil gaae strengt trette, saa maae de finde dem i denne Nedsættelse. Derimod antager jeg ikke, at det er Ret at reducere den for Contoirchefen foreslaaede Godtgjørelse af 400 Rbd. paa den Maade, som af Udvalget er foreslaaet. Det forholder sig nemlig rigtigt, som den ærede Ordfører anførte, at der er givet denne Embedsmand ved hans Udnævnelse et Tilfagn om en vis bestemt Huusleilighed. Resolutionen, hvorved han udnævntes, indeholder udtryffeligt, at han udnævnes til denne Post med den derfor bestemte Gage og den dertil bestemte frie Bolig, og det er den samme Bolig, han nu har, som hans Formand havde. Det er nu klart for Enhver, som kender denne Bolig, at en fuldkommen saa god Bolig som denne, vil i dette Øieblik ikke kunne erhverves for 400 Rbd., men da der er Afverling i Huusleie,

og da der under andre Forhold kan faaes en temmelig nær tilsvarende Leilighed for 400 Rbd., troer jeg, at denne Embedsmand bør dermed være tilfreds; men jeg troer, at det er aldeles ubilligt at overføre paa ham Bestemmelser, der gjælde for Embedsmand af en ganske anden Klasse. Der er for de Militaire fastsat en vis Dvarteergodtgjørelse, om hvilken Enhver veed, at den ikke stemmer, eller i mange Aar har stemt med den Huusleie, som de høiere Officerer i Virkeligheden maae udrede, men der har ikke været dem tilfagn Andet end denne Godtgjørelse. Anderledes er altsaa Forholdet, naar man tager en Embedsbolig, hvis Beskaffenhed vedkommende Embedsmand, da han har søgt Embedet, har bragt i Anslag, fra ham og alligevel ikke vil give ham fuldt Vederlag. Jeg troer derfor, at hans Krav herpaa ligefrem er begrundet i Ret, og jeg troer endnu, at der her kommer særlige Billighedshensyn i Betragtning, om hvilke jeg for denne Embedsmands Skyld specielt maa udtale mig. Det er den samme Embedsmand, for hvem der ifjor var foreslaaet et Gagetillæg, som man dengang ikke vilde gaae ind paa, skjøndt han var i et af de særegne Forhold, som oftere forekom under den tidligere Bestyrelse. Ved Siden af den Gage, han havde og har ved Theatret, var der nemlig tilstaaet ham en anden Indtægt, hvorfor Arbejdet var lidet. Regjeringen vidste, at Arbejdet var lidet, men den lod ham beholde denne Indtægt, som en almindelig Tilvært i hans Embedsindtægt. Det lykkedes mig imidlertid ikke at skaffe ham Godtgjørelse for denne; ja, jeg fik ikke engang ved den Bending, Discussionen tog ved en indtraadt Afslutning, Leilighed til at besvare den Indvending, som blev gjort imod det, som dengang af mig var yttret om denne Embedsmands særdeles besværlige Stilling. Jeg havde nemlig udhævet, at han var paa eengang Contoirchef og Casferer, og Casferer ved en Anstalt, hvor de oeconomiske Forhold gjør denne Stilling i høi Grad trykkende, og herimod blev indvendt, at det høiere og lavere Personales oeconomiske Stilling og deraf følgende Krav vel kunde volde Theaterdirecteuren og Ministeren Brydert, men ikke Casfereren. — Jeg hindredes dengang, som sagt, fra hertil at